

stand, at Hesteavlens er en af Danmarks bedste Indtægtskilder. Det troer jeg, heller ikke er Tilfældet nu, for Tiden, idet de fleste Jordbrugere — især de smaa — finde sig bedre tjente med at holde Kvæg end Heste, da Kvæget forholdsvis giver en langt større Indtægt. Derfor troer jeg heller ikke, at denne Paa-stand holder Stik, eller at den skulde bevæge os til fremtidigt at opretholde Stamstutteriet. Jeg finder saaledes, at det Heldigste vil være at afhænde Stutteriet med dets Hestebestand; man kunde jo saa, samtidig med at tage denne Beslutning, opstille den Betingelse, at forsaavidt der var gode Dyr blandt Bestanden, maatte de ikke sælges til Udlandet. Naar da den Deel af Landets Jordbrugere, der nu for Tiden ikke lægge sig efter Hesteopdrætning, vilde, hvad de saa ofte og tidt have forskifret os om, at de gjøre, interessere sig for denne Opdrætning, saa kunde de jo hver holde en god Hingst og nogle Hopper og see, om de kunde faae noget tilfredsstillende Resultat ud deraf; thi de smaa Gaardmænd ville ganske vist holde sig til den nuværende Opdrætning, hvorved der frembringes Heste, der let finde Købere i vort sydlige Naboland. — Der er endnu kun en lille Bemærkning, som jeg skal tillade mig. Den høitærede Krigsminister henledede vor Opmærksomhed paa de gode Heste, hvoraf det preussiske Cavalleri er i Besiddelse, og ved Siden deraf fremhævede han den store Mangel paa saadanne gode Heste, der er her i Landet og ogsaa i Sverrig; men han glemte at oplyse os om, hvorfra Tydskland har faaet disse gode Cavalleriheste. Maaskee vi senere kunne faae Oplysning derom, thi i saa Tilfælde kunde jo Danmark i den store Række, hvori det synes, at vort Cavalleri er, henvende sig paa samme Sted for at faae sine Remonter.

Krigsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde, at han ikke vilde benægte Rigtigheden af min Paa-stand, at det bestandigt blev vanskeligere og vanskeligere at skaffe tjenlige Remonter for Cavalleriet, men i denne Paa-stand søgte han netop Bevis for, at Frederiksborg Stutteri ikke vilde kunne udøve nogen Indflydelse paa Landets Heste-

race i det Hele. Jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til, at jeg sagde, at det blev vanskeligere og vanskeligere for Cavalleriet, men jeg sagde ingenlunde, at det altid havde været vanskeligt. I den Tid, Frederiksborg Stutteri blomstrede, var det meget let at finde lette og tjenlige Cavalleriremonter, men siden Stutteriet er gaaet tilbage — ja, der var jo endog en Periode, hvori man næsten kunde sige, at det var nedlagt — træde Vanskelighederne frem. I Aarene nogle og Tredivte blev Størstedelen af de gamle Stutterihingste og Hopper bortsolgt; lidt senere begyndte man at gjøre Forsøg med Fuldblod, en Hesterace, som dog kun i en kort Tid fandt Bifald hos Landets Hesteopdrættere, og det er først i de senere, ja, jeg kan sige i de allerførste Aar, at man har søgt at opruffle den gamle Frederiksborgrace. Dette er endnu ikke fuldstændigt lykkedes for Stutteriet, og det er derfor et ubilligt Forlangende at stille til det, at det allerede nu skulde udøve nogen væsentlig Indflydelse paa Landets Hesteavl. Det ærede Medlem meente, at de Mænd, som ønskede en anden Hesterace end den, vi nu have, fik at opdrætte den selv, og han kan have Ret til at stille denne Fordring til saadanne Mænd, men det er noget vanskeligere at stille den til Hæren, medmindre han vil gaae ind paa, at der oprettes Stutterier, som ere bestemte til at opdrætte Heste netop til Cavalleribrug. Det er dette, man for en Deel har gjort i Preussen, og det er derfra de preussiske Cavalleriremonter for en Deel komme, men de komme desuden fra private Hesteopdrættere, der levere et Product, som er stærkt opriffet med ædelt Blod og altsaa i Besiddelse af de Egner, der netop forlanges hos Heste til let Cavalleribrug.

Formanden: Der er endnu tre Medlemmer, som have begjært Ordet, men der er begjært Afslutning af Forhandlingerne, og denne Begjæring er fremsat af følgende Medlemmer: N. Andersen, Jens Jensen, Leth, Effersø, Lars Larsen, Cornelius Petersen, N. Olsen, Raben, N. Nielsen, Schönheyder, Søren Jørgensen, Steenstrup, J. Jensen, C. Hansen og Chr. Jensen. De Medlemmer der have begjært Ordet, ere Rigsdagsmændene for